

medhinnas. *Afvakta t-en. Taga t-en i akt,* passa på tillfället. *Han hade ej nog t. att... Vi ha t. nog dertill. Ha t. på sig,* ej behöfva brådska. *Jag har icke t. Det är ännu god t. Ge sig god t.,* ej brådska. *Nu är min t.,* min tur. *Hans t. är kommen,* den tid är nu kommen, då han skall straffas, får umgälla hvad han brutit: äfv. han har ej långt igen, hans dagar äro räknade; äfv. hans lyckas tid är förbi, hans undergång är inne. — 3) *Qvinnors t.,* se *Månadsrensning.* — 4) Se *Tidvatten.* — *Tids* (uttalas: ti'dds), genitiv, brukad som adverb. *T. nog,* tillräckligt tidigt. *Huru l.?* vid hvad tid? *Så t.* (tonvigten på *så*), vid den tiden. *Han kom så t.,* all intet mer kunde uträttas. *Så t.* (tonvigten på *tids*), för sent, t. ex.: *Du kommer så t. nu.*

TIDA, adv. (gam.) Tidigt, bittida; äfv. ofta. *T. och sent.* Som *t-st,* ganska ofta.

TIDBÖCKER ell. **TIDEBÖCKER,** f. 3. pl. Se *Häfder.*

TIDEGÅRD, m. 3. (i fornspråk) Messa.

TIDHVARF, n. 5. Se *Tidrymd.*

TIDELAG, n. 5. (af *pydast,* hafva samlag) Det slags onaturliga brott, då en menniska beblandar sig med ett oskäligt djur.

TIDELAGARE, m. 3. En, som föröfvar tidelag.

TIDENDER, 3. pl. (föråldr.) Tidningar, nyheter.

TIDIG, a. 2. Som ankommer, sker, inträffar, mogna o. s. v. i god tid, eller före den vanliga, bestämda eller väntade tiden. *T. ankomst. T-t uppstigande. T. bortresa. T. underrättelse. T. frukt. T-a ärter. T. död,* i förtid. *T. lycka,* i yngre åren. *I sin t-aste ungdom,* i första ungdomsåren. — *Tidighet,* f. 3.

TIDIGT, adv. I god tid, bittida. *T. på dagen. Komma för t. T. mogen.* — *Syn.* *Bitida, Arla.*

TIDLÖSA, f. 1. Örten *Colchicum autumnale,* som blommar om hösten, när frostnätterna tillstunda, med vackra liffärgade blommor.

TIDNING, f. 2. 1) Underrättelse, nyhet. *T-en om sonens död krossade den gamle. Glada, sorgliga t-ar.* — 2) Periodisk skrift, innehållande politiska, litterära eller andra nyheter. *Läsa t-arna.* — *Syn.* *Avisa, Gazett.* — *Ss. T-slitte-ratur, -snighet, -sredaktion, -sredaktör, -sskrifvare, -sspalt.*

TIDNINGSAKA, f. 1. Ogrundad nyhet, som gör sin rund genom tidningarna.

TIDNINGSBIHANG, n. 5. Särskilt tryckt blad, hvilket utlemnas som bihang till en tidning.

TIDNINGSBLAD, n. 5. Tryckt blad, som utgör en nummer af en tidning.

TIDNINGSBYRÅ, --byrå, m. 3. Ställe, der en tidning redigeras.

TIDNINGSPRESS, m. 2. (fig.) Tidningar i allmänhet. *Sveriges t.*

TIDPUNKT, m. 3. Visst bestämdt moment i tiden, då något skett eller skall ske. [*Tide-, Tids-*.]

TIDRYMD, m. 3. Viss oafbruten större rymd af tid. *Korslägens t.* — *Syn.* *Tidehvarf, Tidskifte, Tidsföljd.* [*Tide-, Tids-*.]

TIDRÄKNING, f. 2. Se *Kronologi.* [*Tide-*.]

TIDRÄKNINGSFEL, n. 5. Se *Anakronism.*

TIDSBESTÄMMEELSE, ti'dds ---, f. 3. Bestämmande af tiden, då något inträffat eller skall ske.

TIDSENIG, ti'dds --, a. 2. Enlig tidens

bruk, fordran eller behof. — *Tidsenlighet,* f. 3. — *Tidsenligt,* adv.

TIDSFORM, ti'dsårmm, m. 5. (gram.) Se *Tempus.*

TIDSFÖLJD, ti'dds -, f. 3. Längre eller kortare rymd af tid. [*Tideföljd, Tidföljd.*]

TIDSFÖRDRIF, ti'dds --, n. 5. 1) Tidens fördrifvande. *Till t.,* för att fördrifva tiden. — 2) Sysselsättning, hvarmed man fördrifver tiden.

TIDSFÖRHÅLLANDE, ti'dds ---, n. 4. Förhållande i afseende på någon viss ifrågavarande tid.

TIDSFÖRLUST, ti'dds ---, f. 3. Förlust eller uppoffring af tid. — *Syn.* *Tidspillan.*

TIDSKIFTE, ti'dschäfte, n. 4. Se *Tidrymd.*

TIDSKRIFT, ti'dskrifft, f. 3. Periodisk skrift af större vid än vanliga tidningar, som utkommer vanligen månads- eller kvartalsvis och innehåller litterära eller vetenskapliga uppsatser, m. m.

TIDSMÅTT, ti'dsmått, n. 5. 1) Hvarje tidsdel, såsom enhet antagen, hvarmed tiden kan mätas, såsom: timme, dag, år, o. s. v. — 2) (i prosodien) Visst mått af stafvelser, till hvilkas uttalande fordras en viss tid. — 3) (i musik) Se *Takt.*

TIDSMÄTARE, ti'ds ---, m. 5. Maskin, instrument, hvarmed tiden mätes. *Ur äro t. Musikalisk t.,* se *Taktmätare.*

TIDSMÖRTELIGHET, ti'ds ---, f. 3. (mest i plur.) Omständighet, af själfva tiden betingad.

TIDSORD, ti'ddsörd, n. 5. Se *Verb.*

TIDSPILLAN, ti'dspi'llann, f. sing. indef. Se *Tidsförlust. Utan t.,* ofördröjligen.

TIDSSTÄLLNING, ti'dds --, f. 2. Sakernas tillstånd i politiskt afseende vid en viss tidpunkt.

TIDSTÄFLOR, ti'dstävlor, f. 1. pl. (fig.) Skildringar af någon viss tid eller af skiljaktiga tider.

TIDSUTDRÄGT, ti'dsuträgg, f. 3. Utdragande på tiden.

TIDSÅLDER, ti'ddså'ld'r, m. 2. pl. — *åldrar. T-åldrar* kallas de af skaldar och filosofer antagna människoslågtets särskilda bildningsperioder.

TIDT, ti't, adv. (fam.) *T. och ofta,* ganska ofta.

TIDTALS, ti'dtåls, adv. Från tid till tid, tid efter annan, då och då.

TIDVATTEN, n. 5. Hafsvattnets vaxelvisa stigande (Flod) och fallande (Ebb), försakadt af solens och isynnerhet månens dragningskraft.

TIE, se *Tio.*

TIGA, v. n. 1. Impf. *Teg. Sup. Tegat.* Ej tala, iakttaga tystnad. *Befalla någon att t. Veta att t., när man bör. Tig! T. stilla. T. som muren,* säga icke ett ord. *T. med något,* se *Förtiga.* — *Tigande,* n. 4.

TIGER, ti'gr, m. 2. pl. *tigrar.* 1) Bekant rofdjur i Asien. *Tigris.* — 2) (fig.) Ytterst grym och blodtörstig menniska. *Nero var en t.* — *Ss. T-hane, -hona, -hud, -skinn.*

TIGERBAGGE, ti'gr-bägge, m. 2. pl. — *baggar.* Se *Sandbagge.*

TIGERFLÄCKIG, a. 2. eller

TIGERFÄRGAD, a. 2. Se *Tigrerad.*

TIGERHJERTA, n. 4. 1) En tigers hjerta. — 2) (fig.) Grym menniska.

TIGERKATT, s. c. pl. — *kattor.* Ett rofdjur af kattslågtet, i södra Afrika. *Felis Serval.*

TIGERSNÄCKA, f. 1. En snäcka, 4 tum lång, vanligen hvit med bruna fläckar. *Cypraea Tigris.*

TIGERVARG, m. 2. Se *Jaglleopard.*

TIGGA, v. a. o. n. 2. 1) Begära almosor. *Gå och t. Stryka omkring och t. T. en slant*